

Ülést tartott az MSZMP Központi Bizottsága

veszítette dinamizáló és védő szerepét. A KGST-kapcsolatok sok tekintetben konzerválják elmaradott gazdasági szerkezetünket. Hazánknak ezért alapvető érdeke fűződik a szervezet gyökeres megreformálásához.

A KGST válsága nem indokolja a szervezetből való kivonulásunkat. A tagországokkal folytatott kétoldalú együttműködés külgazdasági kapcsolatainknak hosszú távon mással nem pótolható összetevője. A KGST-országokkal folytatott együttműködésünkben meghatározó a szovjet kapcsolat, amely azonban ma számos zavarral küzd. Oka elsősorban az, hogy a két gazdaság működésének elvei egyelőre nincsenek összhangban egymással. Ez azonban nem csökkenti objektív ráutaltóságunkat a más viszonylatlalt nem kiváltható szovjet piacra. Ezért nemzeti érdekünk, hogy a magyar-szovjet gazdasági és politikai kapcsolatokat — új alapokra helyezve — elmélyítsük, hatékonyabbá tegyük.

Nincs más lehetőségünk, mint a rugalmas, hatékony alkalmazkodás. Ennek elmulasztása nem csak gazdasági, de politikai területen is a peremre szorulásunkhoz vezetne, az ezzel járó elszegényedéssel és az elkerülhetetlen társadalmi megrendülésekkel.

A kérdések kérdése azonban az, hogy Magyarország képes lesz-e minden tekintetben Nyugat-Európa együttműködő partnerévé válni. Ennek elengedhetetlen feltétele, hogy mi magunk mindent megtegyünk az együttműködésre alkalmas gazdasági szerkezet kialakításáért. További alapfeltétel társadalmi stabilitásunk megőrzése. Egy kormányozhatatlan Magyarországot a Nyugat nem tekintí igazán partnernek.

A Nyugathoz való kapcsolódás nem csökkenti — és nem is csökkentheti — számunkra a szocialista kapcsolatrendszer jelentőségét. Nem a szövetségeseinkkel folytatott együttműködés korlátozására, leépítésére kell törekednünk, hanem a nyugati államokhoz fűződő kapcsolatainkat kell minél érdembibb, minél tartalmasabbá tennünk. A szocialista együttműködés továbbfejlesztése változatlanul nemzeti érdekünk.

Az elmúlt évek fejleményein végigtekintve elmondhatjuk, hogy kialakult egy önálló, markáns arculatú magyar külpolitika, amely tekintélyt, megbecsülést szerzett hazánknak szövetségeseink és partnereink körében szerte a világon.

E külpolitikai megújulás kezdetét jelezte a szocialista együttműködés elveinek és gyakorlatának áttérítése, a nemzeti és a közös érdekek összefüggéseinek tisztázása még a nyolcvanas évek első felében. Törekvéseink eredményeként oldódtak szövetségi rendszerünkben az alá-, fölerendeltségi viszonyok, s helyükbe mindinkább az egyenjogú partneri kapcsolatok lépnek. Fordulatot jelentett a magyar külpolitikában a szomszédos országokban élő magyarsággal kapcsolatos politikánk gyökeres áttérítése, a sorsuk alakulásáért vállalt felelősségünk vállalása. Hozzáálltunk az önálló magyar biztonságpolitika külpolitikai összefüggéseinek kidolgozásához, és nyilvánosan, nemzetközi fórumokon megerősítettük: hazánk érdekelt abban, hogy a leszerelés, illetve a haderőcsökkentés első szakaszában érintett országok sorába kerüljön, és lehetségesnek

A párt tagjaihoz és alapszervezeteihez

Felhívás március 15-e megünneplésére

Az 1848—49-es forradalom és szabadságharc a magyar nemzet polgárosodásának, öntudatra ébredésének dicső állomása, nemzeti önértetének fontos forrása, a szabadságért, a haladásért vívott küzdelem jelképe. Ekkor váltak Magyarországon elfogadottá azok a politikai eszmék és célok, melyek teljes megvalósítása még a ma nemzedékének is küzdelmes feladatot jelent. Az Országgyűlésnek felelős kormány, az arányos köztelherviselés, a szabad sajtó, s az ezekből fakadó, előre alapozott nemzeti függetlenség nélkül nem valósulhat meg a valódi népképviselet és demokrácia; a nemzet megújulása és önbecsülése sem teljesebbé lehet.

Meggyőződésünk, hogy március 15-e a magyarság számára a nemzeti összetartozás, egymásra utaltság és összefogás jelképe. Így megünneplésének is az kell válnia! Tegyük jóvá az elmúlt években az ünnephez való viszonyunkban is elkövetett hibákat; elutasítjuk az ünnep kisajátítását, az ünneplés korlátozását. Nemzetünk óhaja teljesül most, amikor március 15-én hivatalos állami ünnep teszi lehetővé a társadalom egészének a méltó megemlékezést.

Az országban sok helyütt a közös ünneplés mellett döntöttek a különböző politikai erők. A Központi Bizottság üdvözlöi az így megvalósuló összefogást, és felelős, aktív, a más nézeteket is türelemmel fogadó részvételre kéri a párt tagjait. Ma még törekvéseink ellenére sincs mód mindenütt a közös ünneplésre. Sajnáljuk, de tiszteletben tartjuk mindenkiné azt a jogát, hogy önállóan emlékezzen meg nagy nemzeti ünnepünkről.

Fontosnak tartjuk, hogy ez az ünnep a közös jövőért felelősséget érző társadalmi erők összefogását, a nemzeti együtartozást fejezze ki, és ne a viták, a nézetkülönbségek, a konfrontáció napja legyen. Ezért csatlakozunk a Hazafias Népfőnt február 18-án közzétett kiáltványához, amelyben az együtt ünneplésre, s az ebben kifejezett közös cselekvésre szólítja fel a magyar nemzetet.

Ezért hívjuk, várjuk az MSZMP és a KISZ tagjait, a demokratikus szocializmus ügye mellett elkötelezett honfitársainkat, a családokat, munkahelyi és iskolai közösségeket, a budapestiekét és a környékieket március 15-én, 11 órára a Nemzeti Múzeum elé. Tisztelettel meghívunk minden magyarországi politikai és társadalmi szervezetet a Hazafias Népfőnt által szervezett ünnepi nagygyűlésre, amelynek szónoka Nyers Rezső államminiszter lesz.

Fejezzük ki nagygyűlésünkön is: nem akarunk sem megtorpanni, sem visszafordulni a demokratikus, szocialista, független nemzeti jogállam megteremtésének útján!

Budapest, 1989. március 7.

tartjuk, hogy szövetségi rendszerünk jelentős csökkentéseket hajtsa végre, akár egyoldalúan is. Ma már tudjuk: a mi fellépésünk is szerepet játszott abban, hogy a szovjet vezetés elhatározta a jelentős haderő- és fegyverzetcsökkentést, s hogy hazánkból is kivonnak szovjet erőket. Jelentős átalakulás következett be kétoldalú kapcsolatainkban is; kiegyensúlyozott viszonyt alakítottunk ki minden világhatalommal, amelynek során rendeztük kapcsolatainkat Kínával. Ezt a külpolitikát megerősítette az MSZMP országos párttervezete. Nagyon fontosnak tartom továbbá, hogy a gyors ütemben fejlődő pártok, alternatív szervezetek sem kérdőjelezték meg annak alapvető vonásait.

Napjaink egyik fejleménye, hogy formálisan is megtörtént a gyakorlatban már korábban bekövetkezett változás, a külügyi kormányzat közvetlen pártirányításának felszámolása. Nyilvánvaló azonban, hogy egy párt soha nem mondhat le az állami külpolitika befolyásolásáról, akár kormányon van, akár ellenzékben.

A továbbiakban a KB titkára részletesen beszélt a magyar külpolitika gyakorlati kérdéseiről, beszámolt az elmúlt időszak fontos nemzetközi eseményein képviselt hazai álláspontokról, végül pedig a kétoldalú kapcsolatok ápolása érdekében megtartott magas szintű tárgyalások eredményeiről.

Szűrös Mátvász előadói beszédéhez kapcsolódva Németh Miklós miniszterelnök tájékoztatta a testületet Mihail Gorbacsovval, az SZKP KB főtákarával és Nyikolaj

Rizskov kormányfővel tartott moszkvai megbeszéléséről.

Rövid vitát követően a Központi Bizottság egyhangúlag elfogadta a beszámolót, Németh Miklós kiegészítésével együtt.

A KB vezetői áttekinthette a március 15-ei, ünnepi előkészületeket, s felhívást fogadott el a párt tagjaihoz és alapszervezeteihez az évforduló méltó megünneplésére.

A ma szerdán kezdődő Országgyűlés a szakszervezetek szempontjából két igen fontos törvénytervezetet, a sztrájkotörvényt és a Munka törvénykönyvének módosítását tárgyalja. E két törvénytervezet körül már hónapok óta folyik a vita, hol élesen, hol kompromisszumra hajlóan.

A viták nyomán a sztrájkokról szóló jogszabálytervezet még az utóbbi napokban is sokat változott. A viták eredményét a szakszervezetek szemszögéből Hajdú Attila, a SZOT jogi osztályának vezetője összegezte Bajkó Erikának, az MTI munkatársának.

Elmondta: október óta igen sokat változott a sztrájkotörvény-tervezete, a képviselők elé kerülő javaslat már szinte alig hasonlít az első változathoz. A legfontosabb, s a szakszervezetek által leginkább vitatott kérdésekben kompromisszumos megállapodás született a szakszervezetek és a kormány között. Legfrissebb értesülései szerint az Or-

Új áruház Szegeden

Ötezer négyzetméteren csak valutáért

Hamarosan nagy átalakítás kezdődik a Délép házgyárának 9-es és 10-es csarnokában. Nem a lakáspanelel sorozatgyártása kap új lendületet, hanem profil vált az építmény. Gyors munkával áruházzá alakítják át a valamikori üzemcsarnokot a szakemberek.

Az ötezer négyzetméteres kereskedelmi egységet a Vidia Kereskedőház megbízásából alakítják ki. A tervek szerint már az idei nyár közepén-végén az első vevők is benyithatnak az áruháza. De egyáltalán nem mindegy, milyen pénznemben akarnak majd a pénztárnál fizetni. Itt a konvertibilis valutát fogadják el ellenértékként.

Ismeretes a Pénzügyminisztériumnak az az állásfoglalása, amely tavaly év végén jelent meg. Eszerint: további valutásboltok nyitására nem adnak ki idehaza engedélyt. Aztán néhány hete egy sajtótájékoztatón bejelentették: „Még két áruház megnyílna ebben a konstrukcióban.” Az egyik Tatabánya mellett, a

Skála-Stráda átprofilozásával lett meg. A másik a most Szegeden, expressz-ütemben készül.

Az 5-ös út szomszédságában ezentúl azokat várják majd árukkal, akik eddig Bécsbe ruccantak át „extra(?)” cikkeért. Elsősorban az osztrák fővárosban mérhető magyaros keresletnek megfelelően válogatják majd a Szeged határában vevőt váró market árucsoportjait. A személygépkocsik kivételével, szinte minden szóba jöhető cikket kínálnak. Például az itt kínált híradástechnikai árukra garancia is lesz.

Az új egység természetesen igen erős versenytársa lesz a városban már működő, tucatnál is nagyobb számú valutás kisboltoknak. Méreténél, készletértékénél fogva eleve nagyobb választékot vonultathat majd fel polcain. Ugyancsak a tömegesebb értékesítés segíthet majd az olcsóbb árakhoz. A cél: a bécsi árcédulánál kisebb számszámok rajzol- ni az itteni lapocskákra.

Az új áruházzal három „villámkérdést” tettem fel Csölle Tibornak, a Vidia Kereskedőház vezérigazgatójának.

— Milyen formában működik majd az új létesítmény?

— Vegyes vállalatként. Ebben társulnak majd régebbi külföldi partnereink, de kerestünk új társakat is.

— Honnan várnak vevőket?

— Ez az áruházníytás talán nem csak Szegeden lesz esemény. Aki eddig mondtuk Debrecenből járt át a határon bevásárolni, ezután hozzánk is megtalálhatja az utat. S már az útiköltségen jelentős összeget takarít meg. Ha a kínálatunkkal és árainkkal elégedett lesz, máskor is visszatér. Így egy kicsit az egész térség kereskedelme átalakulhat.

— Mennyiért vásárolták meg a házigyári csarnokokat?

— Nem kötöttünk adásvételi szerződést. Tartós bérleti leszünk a Délépnek.

Böle István

Állattenyésztésünk kérdőjelei

Mezőgazdasági könyvhónap

giák szerint átalakították. A kistermelők kevesebb tehenet tartanak, mint korábban. A tejtermelés eredményei évről évre javulnak a keresztezett tejhasznú fajták elterjedésével. A sertés-ágazat rossz passzban van jelenleg. Takarmányellátási gondok és piaci, szervezési anomáliák miatt a sertések száma a még elfogadható alsó szinten áll. A hústermelés több mint felét az utóbbi években dinamikus fejlődő baromfitenyésztés adja. Az idén megtorpant az ütem, sőt 40 százalékos visszaesés várható, elsősorban a szűkülő piac miatt.

Bedő Sándor, a Gödöllői Agrártudományi Egyetem docense az állattenyésztés ezredfordulóig várható fejlődési pályáját vázolta. A nehéz helyzetben lévő ágazat jövője az új agrárpolitika változásának mélységétől, irányától függ, s alapvető feltétele a közgazdasági háttér megteremtése.

Az egyesült nyugat-európai piac mellett a szovjet és kínai igényekre is érdemes figyelni, sőt újabban Tajvan és dél-koreai kapcsolatokról is hallani. A harmadik világban elsősorban a felsőfokú szakoktatásunkat veszik igénybe.

A tejtermelés továbbra is elsősorban a hazai igényekre épül, s 6 ezer kilogramm tehenenkénti éves tejhozam érhető el addigra. A sertés-tenyésztés biológiai alapjai megvannak. A technológia rekonstrukciójára lenne szükség, s megfelelő takarmánybázisra. A juhtenyésztésben célszerű a merinói fajta keresztezését fenntartani. A baromfitenyésztésben a speciális igények teljesítése adhat új mozgásteret, így a libamáj-, lúdtoll-, a gyöngytyúk- és pulykaértékesítés.

A versenyképesség csak úgy nem illúzió, ha az állattenyésztést kiszolgáló ipari infrastruktúra végre megteremtődne, a feldolgozóipar, a csomagolás is lépést tart a termeléssel, s rájövünk végre, hogy az állat egyedi gondozást igénylő élőlény.

T. Sz. I.

A törvénytervezetekről

A szakszervezetek feltételei

A ma szerdán kezdődő Országgyűlés a szakszervezetek szempontjából két igen fontos törvénytervezetet, a sztrájkotörvényt és a Munka törvénykönyvének módosítását tárgyalja. E két törvénytervezet körül már hónapok óta folyik a vita, hol élesen, hol kompromisszumra hajlóan. A viták nyomán a sztrájkokról szóló jogszabálytervezet még az utóbbi napokban is sokat változott. A viták eredményét a szakszervezetek szemszögéből Hajdú Attila, a SZOT jogi osztályának vezetője összegezte Bajkó Erikának, az MTI munkatársának.

Elmondta: október óta igen sokat változott a sztrájkotörvény-tervezete, a képviselők elé kerülő javaslat már szinte alig hasonlít az első változathoz. A legfontosabb, s a szakszervezetek által leginkább vitatott kérdésekben kompromisszumos megállapodás született a szakszervezetek és a kormány között. Legfrissebb értesülései szerint az Or-

sor. Ez jelentős mértékben korlátozta volna lehetőségeit, mivel akár minden munkabeszüntetését eleve jogellenesnek lehetett volna minősíteni. Ez a korlátozó szellem, ha kisebb mértékben is, de még visszatért a képviselőknek kiküldött anyagban.

A szakszervezetek más követeléseit alternatív lehetőségként kerültek bele a törvénytervezetbe. A SZOT amellet van, hogy sztrájkot ne csak a szakszervezetek, hanem a dolgozók is kezdeményezhessenek, s biztosított legyen a szolidaritási sztrájk lehetősége.

A szakszervezetek csak így tudják elfogadni a törvényt, mint ahogy feltételük az is, hogy jogszabály ne zárja ki a sztrájk idejére a bérrel való egyezkedés lehetőségét.

A szakszervezetek egyet- értenek azzal, hogy hazánkban ne legyenek politikai sztrájkok. A politikai törekvéseknek a Parlamentben, s a politikai pártokon keresztül kell kifejeződésre

jutniuk. Véleményük szerint azonban nem mindig választható el tisztán egymástól a politikai és a gazdasági indíttatású sztrájk.

A független szakszervezetek, mind a készülő sztrájkotörvény, mind a Munka törvénykönyvének módosítása kapcsán kifogásolták azt a tervezett előírást, miszerint a munkahelyi egyeztetések során a munkáltatóknak a nagyobb taglétszámú szakszervezettel kellene megállapodásra jutniuk.

A Munka törvénykönyvének módosítása körül már elcsúsztak a viták. A szakszervezeteknek az általuk legfontosabbnak ítélt kérdésekben sikerült érvényre juttatniuk álláspontjukat. Így a munkahelyeken továbbra is megkötik a kollektív szerződéseket, s mivel a kormány elállt korábbi szándékától, a bizalmi-aknak változatlanul megmarad az egyetértési joga az alapberek megállapításánál, a jutalmak, prémiumok szétosztásánál.